

Sygn. akt I C 858/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Lidia Grzelak

Protokolant sądowy Monika Goryszewska

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę kwoty 43000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia z dnia 3 października 2012 r. mogące powstać w przyszłości

I zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda K. K. kwotę 23000,00 zł (dwadzieścia trzy tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego (...) S.A. w S. kwotę 1150,00 zł (jeden tysiąc sto pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od pozwu;

IV nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego (...) S.A. w S. kwotę 4475,61 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt jeden groszy) tytułem uzupełnienia części kosztów opinii orzeczonych prawomocnymi postanowieniami z dnia 17 września 2015 r., 16 stycznia 2017 r., 6 lipca 2018 r. oraz 15 lipca 2019 r., z tym że kwotę 916,45 zł (dziewięćset szesnaście złotych czterdzieści pięć groszy) przez pobranie z zaliczek: 216,45 zł (dwieście szesnaście złotych czterdzieści pięć groszy) uiszczonej na kwit p (...) oraz 700,00 zł (siedemset złotych) z zaliczki uiszczonej na kwit p (...), koszty opinii w pozostałym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa;

V w pozostałym zakresie znieść koszty procesu pomiędzy stronami.

Sygn. akt I C 858/14

UZASADNIENIE

Powód K. K. wniósł w dniu 5 sierpnia 2014 r. pozew przeciwko (...) Spółka Akcyjna w S. (poprzednio (...) Spółka Akcyjna w S.) żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 43000,00 zł odsetkami ustawowymi za okres od dnia 9 maja 2014 r. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Powód wniósł ponadto o ustalenie odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń za ewentualną dalszą szkodę mogącą się ujawnić w przyszłości w związku ze zdarzeniem z dnia 3 października 2012 r. Powód K. K. wniósł ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w S. wnosił o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz od powoda K. K. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 16 października 2014 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie z zwolnił powoda K. K. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 października 2012 r. w W. K. K. jako pasażer samochodu marki T. (...) nr rej. (...) doznał obrażeń ciała w wyniku zdarzenia drogowego. Samochód, którym podróżował K. K. uderzył w jadącą z naprzeciwka ciężarówkę. W chwili wypadku K. K. siedział na tylnym siedzeniu jako pasażer za kierowcą, miał zapięte pasy bezpieczeństwa, spał z głową odchyloną do tyłu. Do (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. zgłosił się następnego dnia, gdyż dokuczały mu silne dolegliwości bólowe karku oraz drętwiały mu palce u ręki. W szpitalu zalecono mu noszenie kołnierza S. K. K. nosił kołnierz przez okres 3 - 4 tygodni. Później dolegliwości bólowe były mniejsze i z czasem ustąpiły. W tym okresie K. K. potrzebował pomocy osób trzecich przy wykonywaniu niektórych czynności życia codziennego, takich jak ubieranie, wchodzenie do wanny, robienie zakupów; z toalety korzystał samodzielnie. Po zdjęciu kołnierza nie wymagał takiej opieki, jednak z czasem pojawiły się u niego kolejne dolegliwości w postaci bólów głowy. Ponownie zalecono mu noszenie kołnierza S., który nosił przez kolejny okres około 3 - 4 tygodni, gdyż dolegliwości bólowe nie ustępowały. Bezpośrednio po doznaniu urazu K. K. rozpoczął zabiegi rehabilitacyjne, które wpłynęły na zmniejszenie dolegliwości bólowych. Po upływie około roku K. K. zaczął odczuwać drętwienie w obrębie prawej ręki. Z tego powodu rozpoczął ponownie rehabilitację; z rehabilitacji K. K. nadal korzysta okresowo. K. K. jeżdżąc samochodem, odczuwał strach i dyskomfort. Przed wypadkiem był osobą aktywną fizycznie, grał w piłkę siatkową oraz nożną. Obecnie aktywność ta została ograniczona z uwagi na dolegliwości bólowe. Jego życie towarzyskie od czasu zdarzenia uległo ograniczeniu z uwagi na długo utrzymujący się zły stan psychiczny. W okresie po zdarzeniu K. K. był w złym stanie psychicznym z powodu utraty zatrudnienia, odczuwanych dolegliwości bólowych oraz brak powrotu do całkowitej sprawności i trybu życia jaki prowadził przed urazem. W związku z utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi K. K. przyjmował doraźnie leki przeciwbólowe ogólnodostępne. Wskutek długotrwałego stresu miał również problemy ze snem. K. K. pracował fizycznie. Po zdarzeniu w uwagi na odczuwany ból i drętwienie rąk miał problem z kontynuowaniem pracy. Od stycznia 2018 r. pracował w biurze sprzedaży mieszkań. Obecnie pracuje jako kierownik sklepu w sieci MRÓWKA; dojeżdża do pracy samochodem około 90 km w jedną stronę. W 2017 r. zawarł związek małżeński (zeznania świadków H. J. k. 363 – 365, K. R. k. 175 – 178, dokumentacja medyczna k. 118 - 152, 195 – 212, 215 – 244, 247 – 248, 251, 345 – 349, koperta k. 373, opinia (...) w O. Zakład Medycyny Sądowej k. 505 – 514, 598 - 599, zeznania powoda K. K. k. 361 – 363, 611 – 612).

K. K. już przed zdarzeniem drogowym z dnia 3 października 2012 r. posiadał zmiany zwyrodnieniowe oraz zmiany o charakterze dyskopatii w odcinku szyjnym kręgosłupa. Uraz, którego doznał K. K. podczas zdarzenia drogowego z dnia 3 października 2012 r. wyzwolił (nasilił) objawy bólowe związane z tymi zmianami; pojawiły się też nowe dolegliwości bólowe związane z urazem kręgosłupa na odcinku szyjnym. K. K. doznał skręcenia stawów międzykręgowych odcinka szyjnego kręgosłupa, bez uszkodzenia elementów anatomicznych kręgosłupa. Obecnie wykręcenie kręgosłupa szyjnego jest wygojone. K. K. doznał z tego tytułu trwałego uszczerbku w wysokości 5 % zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania. Obecnie K. K. odczuwa niewielkie upośledzenie ruchomości w odcinku szyjnym kręgosłupa w postaci ograniczenia bólowego w krańcowych zakresach ruchów oraz oporową bolesność kręgosłupa szyjnego przy próbie wyprostu. Podłożem tych dolegliwości są stwierdzone zmiany zwyrodnieniowe samoistne oraz doznany w 2012 r. uraz, który przyspieszył ujawnienie się tych zmian. W badaniu psychiatrycznym stwierdzono u K. K. zaburzenie adaptacyjne polegające na zaburzeniach snu, unikaniu innych osób, przygnębieniu. Zaburzenie psychiczne było naturalną, psychiczną reakcją na ograniczenie sprawności, problemy w pracy, trudności w związku. W stanie obecnym stan psychiczny K. K. nie wpływa na jego poziom intelektualny i funkcjonowanie społeczne, nie wymaga leczenia psychiatrycznego. Doznany uraz kręgosłupa

oraz odczuwane dolegliwości bólowe pogłębiały rozstrój K. K. wpływając na ogólny dyskomfort. K. K. w związku z długotrwałą niezdolnością do pracy, zaczął mieć problemy finansowe. Źle znosił w okresie leczenia zależność od innych osób. Pogorszenie jakości jego życia odbiło się na jego stanie psychicznym, co spowodowało zaburzenia adaptacyjne w dłuższym okresie od doznanego urazu. K. K. doznał z tego tytułu długotrwałego uszczerbku w wysokości 5 % zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (opinia (...) w O. Zakład Medycyny Sądowej k. 505 – 514, 598 – 599).

Samochód osobowy marki T. (...) nr rej. (...) sprawcy zdarzenia drogowego posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej dla posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego pojazdu w (...) Spółka Akcyjna w S. – obecnie (...) Spółka Akcyjna w S. (bezsporne).

W toku postępowania przed zakładem ubezpieczeń decyzją z dnia 8 maja 2014 r. K. K. przyznano i wypłacono zadośćuczynienie w wysokości 7000,00 zł, przy uznaniu, że doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 6 % (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody (k. 77 – 168), zeznań świadków H. J. (k. 363 – 365) i K. R. (k. 175 – 178), dokumentacji medycznej (k. 118 - 152, 195 – 212, 215 – 244, 247 – 248, 251, 345 – 349, koperta k. 373), opinii biegłych sądowych w zakresie (...) (k. 381, 401) i S. D. (k. 449), opinii (...) w O. Zakład Medycyny Sądowej (k. 505 – 514, 598 – 599) oraz zeznań powoda K. K. (k. 361 – 363, 611 – 612).

W ocenie Sądu, okoliczności sprawy w zakresie odpowiedzialności pozwanego zakładu ubezpieczeń, a także przebytego przez powoda K. K. leczenia, jak też doznanych przez niego w związku ze zdarzeniem z dnia 3 października 2012 r. dolegliwości, są bezsporne.

Spór pomiędzy stronami przede wszystkim ograniczał się do ustalenia skutków zdarzenia dla powoda oraz wysokości przysługującego powodowi zadośćuczynienia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zeznania świadków H. J. i K. R. są w pełni wiarygodne; są zgodne, spójne i logiczne, opisują stan zdrowia powoda po wypadku w sposób bardzo zbliżony. Są one zbieżne z zeznaniami powoda i znajdują potwierdzenie w dokumentacji medycznej i ustaleniach biegłych sądowych.

Jeżeli chodzi o ocenę opinii biegłych sądowych to wskazać należy, że wszystkie opinie w zakresie ortopedii i traumatologii sporządzone w niniejszej sprawie przez biegłych sądowych L. G., S. D. oraz Zakład Medycyny Sądowej (...) w O. (P. I.) w zakresie ustaleń co do doznanego w dniu 3 października 2012 r. przez powoda K. K. urazu oraz przebiegu leczenia są zbieżne, choć w sposób odmienny oceniono w nich kwestię doznania przez powoda trwałego uszczerbku na zdrowiu. Wskazać należy, że przepisy cyt. rozporządzenia zawierają jedynie wytyczne o charakterze pomocniczym, a nie szczegółowe reguły. Istotą zadośćuczynienia nie jest ustalenie wysokości trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jest to tylko jeden z elementów wpływających na ustalenie prawa do zadośćuczynienia i jego wysokości. Stwierdzone rozbieżności nie mogą, zdaniem Sądu, prowadzić do dyskredytacji którejkolwiek z tych opinii, w tym zakresie bowiem żadna z opinii nie ma charakteru wiążącego, a jedynie – jak wskazano powyżej - pomocniczy. Tym niemniej, podstawą ustaleń Sądu stała się opinia sporządzona przez Zakład Medycyny Sądowej (...) w O.. Wskazać należy, że w zakresie doznanego przez powoda urazu kręgosłupa odcinka szyjnego, w przygotowaniu opinii uczestniczyli lekarze kilku specjalności: rehabilitacji medycznej, ortopedii i traumatolog narządu ruchu oraz medycyny sądowej, co pozwoliło ocenę zdrowia powoda w szerszym kontekście, przy uwzględnieniu, że przedmiotowa opinia dotyczyła również ustalenia, czy przed dniem 3 października 2012 r. powód cierpiał na samoistne schorzenia kręgosłupa szyjnego oraz ocenę związku doznanego przez powoda urazu na jego obecny stan zdrowia.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda K. K. zasługuje na uwzględnienie co do zasady.

W ocenie Sądu, nie może budzić wątpliwości odpowiedzialność (...) S.A. w S. za doznane przez powoda K. K. cierpienia doznane w związku ze zdarzeniem z dnia 3 października 2012 r. oraz faktem, że sprawca wypadku podlegał ochronie ubezpieczeniowej z zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w (...) Spółka Akcyjna w S..

Zgodnie z art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do § 4 cyt. artykułu, uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Natomiast art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wskazuje, że z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Natomiast art. 363 § 1 kc wskazuje - naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: zdarzenie, z którym system prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie, oraz szkoda i związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia (art. 361 – 363 kc).

W ocenie Sądu, w świetle ustalonego stanu faktycznego, nie może budzić wątpliwości, że w dniu 3 października 2012 r. powód K. K. doznał urazu na skutek zdarzenia komunikacyjnego, którego sprawcą jest kierowca samochodu marki T. (...) posiadającego ubezpieczenie OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Odpowiedzialność cywilna posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody spowodowane ruchem tego pojazdu oparta jest na zasadzie ryzyka. W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, został wykazany związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem drogowym wywołanym przez sprawcę, a urazem i uszczerbkiem na zdrowiu doznany przez powoda. Nie budzi wątpliwości, że powód w chwili wypadku jako pasażer zachował zasady bezpieczeństwa (miał zapięte pasy bezpieczeństwa), a kierujący pojazdem przekroczył dozwoloną prędkość.

Podstawę prawną zasądzenia zadośćuczynienia stanowi przepis art. 445 § 1 kc. Ustawodawca nie sprecyzował w nim jednak konkretnych mierników czy zasad ustalania wysokości zadośćuczynienia, pozostawiając tę kwestię swobodnemu uznaniu sędziowskiemu. Przepis cyt. artykułu stanowi bowiem, że w wypadkach przewidzianych w art. 444 § 1 kc, w tym w razie uszkodzenia ciała, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie sądowym ugruntował się, aprobowany także przez piśmiennictwo, pogląd o kompensacyjnym charakterze zadośćuczynienia pieniężnego przewidzianego w art. 445 § 1 kc, tj. uznający je za sposób naprawienia szkody niemajątkowej, wyrażającej się krzywdą w postaci doznanych cierpień fizycznych i psychicznych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 1968 r. w sprawie I PR 175/68, uchwała pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r. w sprawie III CZP 37/73). Wysokość odpowiedniej sumy, której przyznanie przewiduje art. 445 § 1 kc, zależy więc przede wszystkim od rozmiaru doznanej przez poszkodowanego krzywdy, ustalonej przez sąd przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy. O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego powinien więc decydować w zasadzie stopień cierpień fizycznych i psychicznych poszkodowanego.

Dokonane w sprawie ustalenia wskazują, że powód K. K. doznał bolesnych i uciążliwych obrażeń ciała w postaci urazu kręgosłupa szyjnego. Przez okres łącznie około ośmiu tygodni musiał chodzić w kołnierzu ortopedycznym, co utrudniało jego samodzielne funkcjonowanie; w okresie tym do wykonywania pewnych czynności życia codziennego potrzebował pomocy osób trzecich. Przebywał na długotrwałym zwolnieniu, co spowodowało m. in. problemy z zatrudnieniem, czego konsekwencją były problemy finansowe. Konieczność polegania na innych osobach, problemy z pracą, odczuwane dolegliwości bólowe wpłynęły w dłuższym okresie na pogorszenie się jego stanu psychicznego. Należy podkreślić, że powód K. K. w dacie zdarzenia był osobą młodą (25 lat), aktywną zawodowo. Był towarzyski, uprawiał amatorsko sport. W wyniku doznanego urazu jego aktywność sportowa została znacznie ograniczona, gdyż po zwiększonym wysiłku związanych z grą w piłkę nożną lub siatkową, odczuwa dolegliwości bólowe. Powód z uwagi na odczuwane skutki urazu, zmienił również charakter wykonywanej pracy, z fizycznej na umysłową. K. K. nadal doraźnie przyjmuje leki przeciwbólowe, korzysta również z zabiegów rehabilitacyjnych,

Niewątpliwie, jak wynika z opinii Zakładu Medycyny Sądowej (...) w O., powód K. K. już przed zdarzeniem drogowym z dnia 3 października 2012 r. cierpiał na schorzenia samoistne kręgosłupa szyjnego, które do tego czasu nie dawały żadnych dolegliwości. Doznany przez powoda uraz w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego spowodował wystąpienie (wyzwolenie) nie odczuwanych wcześniej przez powoda dolegliwości związanych ze stwierdzonymi zmianami zwyrodnieniowymi – osteofitami oraz zmianami o charakterze dyskopatii w postaci szerokopodstawnej wypukliny z modelowaniem (uciskiem) worka oponowego. Skutkiem tego było przyspieszenie wystąpienia odczuwania skutków tego zwyrodnienia, również w postaci nasilenia się dolegliwości bólowych. Jak wskazano w opinii, która Sąd w całości podziela, powód K. K. cierpi również przebyte zaburzenie adaptacyjne, które jest pośrednim skutkiem zdarzenia drogowego z dnia 3 października 2012 r. Stwierdzone zaburzenie psychiczne nie jest bezpośrednio związane z tym zdarzeniem, wystąpiło nie krótko po zdarzeniu, jednakże wiąże się ze skutkami tego zdarzenia w postaci źle odczuwanej przez powoda okresowej zależności od innych osób, utratą pracy, pogorszeniem jego sytuacji finansowej, ograniczeniem życia towarzyskiego w związku z odczuwanymi dolegliwościami bólowymi.

Jak wskazano powyżej, ustalony przez lekarzy specjalistów (...) w O. uszczerbek na zdrowiu doznany przez powoda K. K. w związku ze zdarzeniem komunikacyjnym z dnia 3 października 2012 r. wynosi 5 % z tytułu trwałego uszczerbku w związku z urazem kręgosłupa na odcinku szyjnym zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania oraz 5 % z tytułu długotrwałego uszczerbku w postaci zaburzeń adaptacyjnych zgodnie z cyt. załącznikiem.

Zgodnie z powszechnie przyjętym poglądem, wysokość zadośćuczynienia musi być adekwatna do powstałej szkody. W wyroku z dnia 29 września 2004 r. w sprawie II CK 531/03 Sąd Najwyższy podkreślił, że zadośćuczynienie należne osobie pokrzywdzonej deliktem ma na celu złagodzenie doznanych cierpień fizycznych i moralnych. Wysokość zadośćuczynienia musi zatem pozostawać w zależności od intensywności tych cierpień, czasu ich trwania, ujemnych skutków zdrowotnych, jakie osoba poszkodowana będzie zmuszona znosić w przyszłości. Podobnie w wyrokach z dnia 18 kwietnia 2002 r. w sprawie II CKN 605/00 oraz z dnia 9 listopada 2007 r. w sprawie V CSK 245/07 Sąd Najwyższy wskazał, że w przypadku uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne: czas trwania, stopień intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalność skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, wiek poszkodowanego, a także czynniki subiektywne: poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową.

W ocenie Sądu, kwota przyznanego w 2014 r. zadośćuczynienia nie była adekwatna do doznanej przez powoda K. K. szkody. Niewątpliwie powód K. K. poniósł uszczerbek na zdrowiu, wynikający z urazu odcinka szyjnego kręgosłupa. Niewątpliwie, już przed zdarzeniem, które wywołał uraz cierpiał na samoistne schorzenie kręgosłupa, jednakże nie dające wówczas żadnych odczuwalnych dolegliwości. Uraz doznany w dniu 3 października 2012 r. był czynnikiem, który nasilił bądź wyzwolił dolegliwości, które wcześniej nie miały miejsca lub były niezauważalne. Z tych względów, jak wskazali biegli sędziwi, uszczerbek o charakterze trwałym na zdrowiu z tego tytułu należy

ocenić na 5 % przy uwzględnieniu, że jest to najniższy stopień przewidziany we wskazanych przepisach ustalony per analogiam z uwzględnieniem istniejących już uprzednio zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego. Powód K. K. cierpi również na przewlekłe zaburzenia stresowe pourazowe, mające pewien wpływ na jego funkcjonowanie w życiu codziennym, które w stosunku do zdarzenia ma charakter wtórny; pozostaje jednak w związku z tym zdarzeniem jako jego konsekwencja w dalszym odcinku czasowym, mając wpływ na jego samopoczucie i samoocenę.

W ocenie Sądu, powodowi K. K. przysługuje zadośćuczynienie w łącznej kwocie 30000,00 zł, które odpowiada stopniowi doznaney przez niego szkody. Sąd wysokość zadośćuczynienia pomniejszył o przyznane już powodowi zadośćuczynienie w toku postępowania przed zakładem ubezpieczeń tj. o kwotę 7000,00 zł i w związku z tym zasądził kwotę 23000,00 zł. W pozostałym zakresie tj. co do kwoty 20000,00 zł tytułem zadośćuczynienia Sąd powództwo oddalił, uznając je za niezasadne.

Sąd, ustawowe od kwoty 23000,00 zł tj. od uwzględnionej części powództwa, zasądził od dnia 13 grudnia 2019 r., tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia. Sąd miał na uwadze, że stosownie do art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od daty złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. Sąd uwzględnił, że okoliczności dotyczące ujawnienia się zaburzeń pourazowych zostały podniesione dopiero na etapie postępowania sądowego. Sporne była również pomiędzy stronami okoliczności dotyczące wpływu urazu na istniejące u powoda już wcześniej zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa odcinka szyjnego.

Sąd oddalił roszczenie powoda K. K. ponad kwotę 23000,00 zł, a nadto w zakresie ustalenie odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 3 października 2012 r. mogące wystąpić w przyszłości. Sąd miał na uwadze, że jak wynika z opinii Zakładu Medycyny Sądowej (...) w O., brak jest danych pozwalających na przyjęcie, że wskutek tego urazu nastąpią dalsze urazy lub powikłania. Okoliczność, że zdarzenie wywołało bądź nasiliło objawy istniejących już wcześniej zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa została uwzględniona w ramach przyznanego zadośćuczynienia, a obecnie odczuwane dolegliwości są skutkiem tych samoistnych zmian zwyrodnieniowych a nie skutkiem urazu z dnia 3 października 2012 r.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd miał na uwadze treść art. 100 zd. 1 kpc, obciążając nimi strony w stosunku procentowym w zakresie kosztów opinii biegłych sądowych sporządzonych w niniejszej sprawie. Wskazać należy, że Sąd uwzględnił roszczenia powoda w 53 %, co uzasadnia ustalenie tego stosunku na 53 % do 47 %.

Wskazać należy, że łączna kosztów opinii wyniosła w niniejszej sprawie 9922,94 zł. Powód – jak wskazano powyżej – korzystał ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości. Co do zasady zatem, powód zobowiązany był do uiszczenia kosztów opinii w kwocie 4663,78 zł (47 %), zaś pozwany zakład ubezpieczeń - 5259,16 zł (53 %).

Powód – jak wskazano powyżej – korzystał ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości; koszty opinii biegłych sądowych Sąd przejął zatem na rachunek Skarbu Państwa.

Odnosząc się do kosztów opinii, do których pokrycia zobowiązany jest pozwany zakład ubezpieczeń, wskazać należy, że koszty te zostały pokryte przez pozwanego do kwoty 783,55 zł. Pozostała natomiast na rachunku Sądu kwota 916,45 zł z tytułu niewykorzystanych zaliczek na koszty opinii, uiszczonych przez pozwanego. Sąd nakazał zatem ściąganie na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego zakładu ubezpieczeń kwotę 4475,61 zł tytułem uzupełnienia kosztów opinii, z tym że kwotę 916,45 zł przez pobranie z niewykorzystanych zaliczek (kwity k. 192, 367) stosownie do art. 83 ust. 2 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 113 cyt. ustawy.

Sąd nadto nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego zakładu ubezpieczeń kwotę 1160,00 zł tytułem uzupełnienia opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa, od której powód był zwolniony w całości (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

W pozostałym zakresie tj. w zakresie kosztów zastępstwa procesowego Sąd zniósł koszty pomiędzy stronami, mając na uwadze, że wysokość kosztów zastępstwa procesowego od uwzględnionej i od oddalonej części powództwa jest równa.